

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121441384
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121441384.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému S. M., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom X. XXX/XX, Q., o zaplatenie 4 065,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15Csp/38/2021-96 zo dňa 22. marca 2022, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 065,16 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.11.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.). O trovách konania rozhodol tak, že ich žalobcovi priznal vo výške 100 % (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 4 065,16 eur s príslušenstvom a to z dôvodu poskytnutého úveru vo výške 8 000,- eur, ktorý žalovaný prestal splácať, v dôsledku čoho vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky s účinnosťou ku dňu 16.11.2019, pričom predmetná pohľadávka bola postúpená zmluvou dňa 07.10.2020, o ktorej skutočnosti bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu, pričom žalobca si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatených dlžnej istiny s príslušenstvom.

3. Prvoinštančný vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a), b), d), § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., platného v čase omeškania a dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu, ktorého aktívnu vecnú legitímáciu mal preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2020 a k nej pripojenej prílohy, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 15.10.2009, ktoré oznámenie o postúpení pohľadávky žalobca preukázal doručenkou, podľa ktorej bolo postúpenie pohľadávky žalovanému oznámené dňa 19.10.2020. K námietke žalovaného o neprijateľných podmienkach a z daného dôvodu namietanej neplatnosti zmluvy uviedol, že žalovaný nekonkretizoval ktoré ustanovenia zmluvy by mali predstavovať neprijateľné podmienky, pričom ani po prieskume zmluvy nezistil danú okolnosť a ak by bola neplatná určitá časť zmluvy z dôvodu neprijateľnej podmienky, neznamenalo by to automaticky neplatnosť celej úverovej zmluvy. K námietke o nesprávnom výpočte RPMN konštatoval žalobcom preukázaný výpočet RPMN, ktorý bol správny, pretože zahŕňal všetky výdavky vzniknuté spotrebiteľovi s poskytnutým

úverom. O absencii adresy veriteľa na reklamáciu alebo sťažnosť uviedol, že veriteľ bol v zmluve riadne označený, v článku X. boli opísané možnosti mimosúdneho riešenia sporu a tiež možnosť obrátiť sa na Slovenskú obchodnú inšpekciu a Národnú banku Slovenska. Mal za to, že doba trvania zmluvy, ktorú tiež žalovaný namietal, jednoznačne vyplýva z článku IV. v trvaní 84 mesiacov, keď konečná splatnosť úveru je 19.03.2022. Okresný súd považoval predmetnú úverovú zmluvu za splňajúcu všetky náležitosti v zmysle zákona. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaného k zaplateniu žalovanej zmluvy ako aj úrokov z omeškania od 17.11.2019 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a tiež žiadal priznať náhradu trov konania.

5. Vyčítal okresnému súdu nevysporiadanie sa s jeho námietkami, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Uviedol všetky odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP. Zotrvával na absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, na absencii obligatórnych náležitostí a poplatku za spracovanie úverového obchodu uvedená v nej je neurčitá a pre neurčitosť odplaty vo výške 160,- eur ide o neplatný právny úkon podľa § 37, § 39 OZ. Okresný súd tiež ignoroval zákonné ustanovenia o odplate, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať. Poukázal na ustanovenia nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a to konkrétne § 1, § 1a. Mal za to, že odplata uvedená v zmluve je neurčitá, nezrozumiteľná a spracovateľský poplatok vo výške 160,- eur predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Taktiež poukázal na podstatné náležitosti úverovej zmluvy, na povinnú náležitosť adresy predávajúceho na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti a tiež na ustanovenia OZ o neplatnosti právneho úkonu § 39. V odvolaní citoval ustanovenia zákona ZoSÚ a to konkrétne § 9 ods. 1 a tiež viaceré ustanovenia OZ, konkrétne § 53 ods. 1, 5, § 54, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. , pričom namietal klamlivú obchodnú praktiku zo strany veriteľa ohľadne dojednania poisťného a tiež trval na množstve neprijateľných podmienok spôsobujúcej nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, z ktorého dôvodu je zmluva ako celok neutržateľná, trpí vadou v podstatných náležitostiach ako je cena zmluvy tzn. odplata. Tiež poukázal na podstatné hľadisko a to vôľu na kontrakte bez neplatných klauzúl, pričom okresný súd nepodrobil súdnej kontrole z úradnej povinnosti predmetnú zmluvu, pretože inak by zistil množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Neurčitosť doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti podľa neho spôsobuje vadu podstatnej náležitosti zmluvy. Okresný súd sa nevysporiadal s jeho každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je arbitrárne, nevykonal dokazovanie na zistenie odplaty v súlade so zákonom a na zistenie správnosti či nesprávosti RPMN, keď do celkových nákladov sa pripočítava aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 160,- eur. Tiež citoval článok 38 Charty základných práv Európskej únie ako aj článok 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že prvoinštančný súd sa dostatočne vysporiadal so skutkovou ako aj právnou argumentáciou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam.

7. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) aplikujúc zásadu plného úspechu žalobcu v spore, ktoré mu vzniklo právo na plnú náhradu trov konania.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolací súd po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, a preto je jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie vecne nesprávne.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe zmluvy o expres úvere uzavretej medzi veriteľom OTP banka Slovensko a. s. a žalovaným zo dňa 19.03.2015 došlo k uzavretiu spotrebiteľského úveru, ktorým bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 8 000,- eur s úrokovou sadzbou 17,70 %, RPMN 20,85 %, priemernou RPMN 10,28 %, s tým, že dlžník - žalovaný sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 14 559,40 eur a to v 84 splátkach po 177,33 eur počnúc dňom 19.04.2015, s termínom konečnej splatnosti dňa 19.03.2022, teda s dobou trvania zmluvy 84 mesiacov. Predmetný úver podľa obsahu spisu právny predchodca žalobcu, na ktorého bola pohľadávka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.10.2020, právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil a to podaním zo dňa 15.10.2019, doručeným žalovanému s tým, že ku dňu 14.10.2019 bol dlh žalovaného vo výške 1 105,94 eur. Zosplatneniu úveru predchádzala výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.09.2019 v ktorom bolo uvedené omeškanie žalovaného s viac ako tromi splátkami s tým, že ku dňu 19.09.2019 predstavoval dlh žalovaného sumu 1 222,64 eur.

12. Prvoinštančný súd vzhľadom na námietky žalovaného ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok, neplatnosti zmluvy, nesprávnej RPMN, považoval tieto námietky za nedôvodné, keď podľa okresného súdu žalobca výpočet RPMN riadne preukázal.

13. Odvolací súd udáva, že predovšetkým nie je zrejmé akým spôsobom prvoinštančný súd preveril správnosť výšky RPMN, ktorá bola jednou z námietok žalovaného. V uvedenom smere odvolací súd poukazuje na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. a z neho § 1 a najmä § 1a o najvyššej prípustnej výške odplaty, ktorou právnou úpravou a podstatnou skutočnosťou namietanou žalovaným sa prvoinštančný súd vôbec nezaoberal.

14. Odvolací súd dodáva, že výšku odplaty najlepšie vyjadruje RPMN zahŕňajúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (nie ročná úroková sadzba) a to vzhľadom na to, že do odplaty nie sú zahrnuté len úroky, ale aj rôzne poplatky. V prípade pojmov RPMN, úrok a odplata ide o navzájom sa prekrývajúce veličiny, z ktorých RPMN predstavuje odplatu (RPMN = odplata) a zároveň v sebe zahŕňa aj zmluvný úrok. Od 01.06.2014 je najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 6 OZ stanovená s odkazom na vykonávacie nariadenie č. 87/1995 Z. z., ktorá v zmysle § 1a ods. 1 daného nariadenia nesmie prevyšovať dvojnásobok priemernej RPMN. Prvoinštančný súd však v danej právnej úprave nevenoval žiadnu pozornosť a bez akéhokoľvek relevantného dôkazu a presvedčivých dôvodov považoval výšku RPMN uvedenú žalobcom v zmluve za správnu a jeho výpočet za preukázaný, keď dané tvrdenie z obsahu spisu vôbec nevyplýva. Za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu je priemerná hodnota RPMN údaj, ktorý sa v zmysle ZoSU zverejňuje na stránke Ministerstva financií SR, je teda skutočnosťou všeobecne známou, ktorú skutočnosť prvoinštančný súd vôbec neuviedol vo svojom rozhodnutí, nezaoberal ňou a teda jeho konštatovanie o správnosti výšky RPMN nepovažuje odvolací súd za správne a preukázané.

15. Ďalšou podstatnou skutočnosťou, pre ktorú považuje odvolací súd rozsudok okresného súdu za nesprávny je posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, s ktorou úzko súvisí splatnosť úveru.

16. Splatnosť právneho úkonu, ktorým došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, čo má vzhľadom na dohodnutú konečnú splatnosť úveru ku dňu 19.03.2022 podstatný význam pre rozhodnutie vo veci a posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd prvej inštancie sa však s vyššie uvedenými skutočnosťami nevyporiadal správne.

17. Odvolací súd uvádza, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offo, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009, z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014). Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

18. Súd prvej inštancie konštatoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v prejednávanom spore, a to v súvislosti s otázkou postúpenia a zosplatnenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu. Okresný súd však dôsledne neskúmal splnenie podmienok zosplatnenia predmetného úveru § 53 ods. 9 a § 565 OZ a mal za to, že žalobca je nositeľom nároku voči žalovanému, ktorý uplatnil žalobou po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.10.2020.

19. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 OZ zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom; obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka; obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka; jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi (§ 526 OZ); nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť; mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi; pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/82/2005 zo dňa 28.11.2007).

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2017), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia ide o postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti, čo nebol prejednávaný prípad, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Splatnosť pred termínom konečnej splatnosti nastáva v dôsledku zosplatnenia úveru podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Veriteľ je podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ časovo limitovaný na využitie práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá t. j. pre ktorú došlo k zosplatneniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné

dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri. JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s. r. o., rok 2015m str. 759).

25. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, je lex specialis k § 565 OZ, a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá § 565 OZ) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 OZ, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa prívodiť stav straty výhody splátok, stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka“.

26. Ani predmetnými aspektami zosplatnenia sa však súd prvej inštancie nezaoberal, keď mal za to, že došlo k zosplatneniu pohľadávky vyhlásením zo dňa 15.10.2019, pričom uvedenému zosplatneniu predchádzala výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.09.2019, v ktorom bol dlh žalovaného vyjadrený v sume 1 222,64 eur, čo je jednoznačne viac ako 3 omeškané splátky, pričom omeškanie žalovaného vyplýva aj z okamžitého výpisu z účtu. Preto vzhľadom na uvedené zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, pričom tým myslí omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená a nie ktorejkoľvek splátky, či na výber danej veriteľom, ktorý vo vyjadrení na č. I. 75 uvádzal zosplatnenie pre dlžnú splátku splatnú dňa 19.06.2019.

27. Z vyššie uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie prejednávanú vec nesprávne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý bol z dôvodu podania odvolania žalovaným napadnutý v celom rozsahu, podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyššie vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, zodpovedať dosiaľ nezodpovedané právne otázky a následne opätovne vo veci rozhodnúť. Bude skúmať predovšetkým aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a za tým účelom splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu, ako aj splnenie podmienok pre platnosť predčasného zosplatnenia úveru, a to s prihliadnutím na § 11 ods. 2 prvú vetu v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Taktiež bude potrebné skúmať správnosť výšky RPMN dojednanej v zmluve s poukazom na ust. § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí bude dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania, prezentovanými aj v priebehu odvolacieho konania. Svoj právny záver súd zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon

pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).